

8

Preghiera la Vergine Maria.
al Rev. Valenti Marti Dreu
Bormada.

Oh dolça Mare nostra, oh Verge amable i pia!
Qui confiat us prega no es ven mai desatès.
Esperanyets nosaltres venim a Vós, Maria:
mostreu-vos generosa, ompliu-nos de merès.

Tropes.

I. - Don la vida tan feixuga d'aquest món sovint sospiren
els cors nostres per la Pàtria venturosa, que és el Cel;
mes, si els mals ací ens fereixen, nostres ulls a Vós es giren
i la raboria amarga es canvia en dolça mel.

II. - Pel malalt són medecina i pel pobre són riquesa,
l'exilat a Vós recorre per calmar el seu enyor,
són pel trist font d'alegria, són pel debil fortaleza,
són pel pecador misèrrim l'esperança del perdó.

III.-

Oh Maria, verge bella, de pura gràcil Lliri,
Violeta amagadissa de profunda humilitat,
paciënt Passionària, Palma gerda de martiri,
Rosa encesa de mil fulles de divina caritat!

IV.- Bombaumeu la nostra vida amb l'aroma qui us amara,
fent-la humil, amable, pura, resignada en el turment;
mai no ens manqui en eixa terra vostra llum, oh botella clara!
qui n'allunja les tenebres que el pecat hi va estenent.

V.- Com la mare bondadosa el seu fill petitet quia
i la mà amb amor li dóna en son bras tot indecís,
d'aquest món en l'aspra ruta la mà deu-nos, oh Maria!,
conduint-nos els fills vostres pel camí del Paradís.

VI.- J'en aquella hora temuda que la Mort vingui a cercar-
i se ens obri l'àmpla porta de l'incògnit i amagat,
oh Maria, bona Mare!, veniu Vós a acompanyar-nos,
i anem, per merce vostra, benaurada eternitat.

Jaume Garcia

L'Ascètica de Sant Felip Neri

CONFESSEM sincerament que fa pocs anys que coneixem el procediment seguit providencialment pel gran Fundador de l'Oratori per induir amb admirable traça, els seus penitents a la pràctica coratjosa i esforçada de la virtut. Però, fins no coneixent la ruta senyalada pel Sant Fundador i els medis per ell emprats, quasi de tota la vida havíem sigut admiradors de la manera dolçament insinuant i convincent; enèrgica sense ombra d'aparatosa afectació, seguida pels seus fills, qui no fan més que fer fruitar els tresors estotjats en l'Ascètica de l'*Apòstol de Roma*.

L'esperit de Sant Felip sembla que es vegi plasmat en els habituals concurrents a la seva església titular, la qual sempre s'ha distingit per la unció encomanadiça que pren en els cors de tots, amb el saborós recolliment que destillen aquelles insubstituïbles llànties que presideixen l'oració perseverant dels preveres i fidels devots, als quals l'amor de Crist reuneix tots els dies, agermanant-los entre sí i incorporant-los agradosament a la Comunitat. (*Congregavit nos in unum Christi amor*).

Quina lliçó més profitosa! Es l'*Ecclesia orans*, l'Església una, jerarquia i poble fidel, directors i dirigits; ells en el seu lloc, el dels preveres (presbiteri), i el poble fidel en l'ampla nau, on tots hi caben, i tots hi tenen el seu lloc, talment com a casa seva. La casa de Déu és la casa del poble fidel.

I quin recolliment! Sembla com si dels cors de tots els qui se senten meravellats — i són molts — del pregon

Oh dolça Mare nostra, oh Verge amable i pia!
Qui confiat us prega no es veu mai desatès.
Esperançats nosaltres venim a Vós, Maria:
ostreu-vos generosa, ompliu-nos de mercès.

Podria canviar-se el títol, si convenia)
Pregària a la Verge Maria

Al Rev. Valentí Martí, Prev.

I

ESTROFES

En la vida tan feixuga d'aquest món, sovint sospiren
els cors nostres per la Pàtria venturosa, que és el Cel;
mes, si els mals ací ens fereixen, nostres ulls a Vós es giren
i la savoria amarga es canvia en dolça mel.

II

Pel malalt sou medicina i pel pobre sou riquesa,
l'exilat a Vós recorre per calmar el seu enyor,
sou pel trist font d'alegria, sou pel dèbil fortalesa,
sou pel pecador misèrrim l'esperança del perdó.

III

Oh Maria, Verge bella, de puresa gràcil Lliri,
Violeta amagadissa de profunda humilitat,
paciènt Passionària, Palma gerda de martiri,
Rosa encesa de mil fulles de divina caritat!

IV

Embaumeu la nostra vida amb l'aroma que us amara;
fent-la humil, amable, pura, resignada en el turment;
mai no ens manqui en eixa terra vostra llum, Estrella clara!
que n'allunyi les tenebres que el pecat hi va extenent.

V

Com la mare bondadosa el seu fill petitet guia
i la mà amb amor li dóna en son pas tot indecís,
d'aquest món en l'aspra ruta, la mà deu-nos, oh Maria!,
conduint-nos als fills vostres pel camí del Paradís.

VI

I en aquella hora temuda que la Mort vingui a cercar-nos
i se ens obri l'ampla Porta de l'incògnit i amagat,
Oh Maria, bona Mare!, veniu Vós a acompanyar-nos,
i assolim per mercè nostra benaurada Eternitat.

XXXXXX JAUME D'URQUELL XXXXXX

Jaume Garcia, Prev. de l'O.

1